

Nr 118

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av överenskommelse om avgränsningen av Sveriges och Norges fiskeområden i nordöstra Skagerack m. m.; given Stockholms slott den 7 april 1967.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt 12 § regeringsformen föreslå riksdagen att godkänna

dels en överenskommelse den 5 april 1967 om avgränsningen av Sveriges och Norges fiskeområden i nordöstra Skagerack,

dels en deklaration samma dag angående Sveriges och Norges sjöterritorier i nordöstra Skagerack.

GUSTAF ADOLF

Alva Myrdal

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås, att riksdagen godkänner en avtalsreglering av ett svensk-norskt gränsdragningsproblem i nordöstra Skagerack som aktualiserats genom den väntade utflyttningen av Sveriges och Norges fiskegränser i Skagerack. Avtalsregleringen har formen av två överenskommelser. Den ena gäller gränserna för fiskezonerna utanför territorialgränserna, den andra — en gemensam deklaration — fastställer begränsningslinjer för en eventuell framtida utflyttning också av territorialgränserna.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 7 april 1967.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden STRÄNG, LANGE, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN.

Tillförordnade chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Myrdal, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *godkännande av dels en överenskommelse om avgränsningen av Sveriges och Norges fiskeområden i nordöstra Skagerack, dels en deklaration angående de båda ländernas sjöterritorier i samma vattenområde* och anför.

De svenska och norska fiskegränserna i Skagerack kan väntas bli utflyttade från 4 till 12 nautiska mil i en nära framtid.

Kungl. Maj:t föreslår i proposition nr 116 till riksdagen denna dag viss lagändring i syfte att på den svenska västkusten inrätta en fiskezon som sträcker sig mellan territorialgränsen och en linje dragen på ett avstånd av 12 nautiska mil från baslinjerna för territorialhavets beräkning.

I Norge föreligger sedan år 1961 lagfäst beslut om att den norska fiskegränsen längs Norges hela kust skall gå på ett avstånd av 12 nautiska mil från de norska baslinjerna. På grund av en undantagsbestämmelse är dock 4-milslinjen alltså norsk fiskegräns i Skagerack, dvs. i vattnen öster om Lindesnes. Utflyttningen av denna gräns har fått anstå bl. a. i avvaktan på en avtalsreglering mellan Sverige, Danmark och Norge om rätten till fiske innanför gränserna för de tre staternas eventuellt utvidgade nationella fiskeområden. Som framgår av Kungl. Maj:ts proposition nr 117 till riksdagen denna dag har en sådan avtalsreglering numera kommit till stånd i form av överenskommelsen den 19 december 1966 mellan Sverige, Danmark och Norge om ömsesidig rätt till fiske i Skagerack och Kattegatt. En viktig förutsättning för utflyttningen av fiskegränserna i Skagerack har därmed uppfyllts.

Den väntade utflyttningen av Sveriges och Norges fiskegränser i Skagerack har också aktualiserat ett svensk-norskt gränsdragningsproblem i nordöstra delen av detta vattenområde. Sverige och Norge har hävdat skilda uppfattningar om tolkningen av den internationella skiljedomen mellan de båda länderna den 23 oktober 1909 om den s. k. Grisbådalinen (domen tryckt i S. Lewenhaupt, Recueil des Traités de la Suède, II, s. 688 ff). Så

skedde bl. a. vid de resultatlösa svensk-norska förhandlingar som ägde rum år 1961 om fisket och fiskegränserna i Skagerack. Tolkningen av skiljedomen blir i princip avgörande för avgränsningen mot varandra av svenska och norska fiskezoner utanför och i anslutning till ländernas nuvarande sjöterritorier liksom för avgränsningen — inom det område som berörs av domen — av en sådan norsk fiskezon mot det fria havet.

I skiljedomen har domstolen som utgångspunkt för den yttersta delen av sjögränsen mellan Sverige och Norge fastställt mittpunkten på en rät linje, som sammanbinder det nordligaste bland de med namnet Stora Drammen betecknade skären och den sydost om ön Heja belägna övervattenstenen Hejeknubb, och har förklarat att gränsen från denna utgångspunkt skall dras som en rät linje i riktning »väst 19° syd» till dess den når fritt hav. Domstolen har således inte angett någon bestämd punkt, där den räta linjen — Grisbådalinjen — skall upphöra att ha verkan som skiljelinje, och det är detta som gett anledning till tolkningssvårigheter och meningsskiljaktigheter mellan Sverige och Norge.

Med stöd av historiska och rättsliga argument har på svensk sida hävdats att innebörden av skiljedomen är att det inte skall få finnas annat än fritt hav eller svenskt vatten söder om Grisbådalinjen. Häremot har man på norsk sida gjort gällande att skiljedomen endast åsyftade en gränsdragning mellan svenska och norska vatten på östra sidan av Oslofjorden. Grisbådalinjens verkningar skulle enligt denna uppfattning upphöra där linjen möter den förlängda mittlinjen genom Oslofjorden. Väster om denna linje skulle Norge enligt den norska tesen kunna bestämma utsträckningen av sitt sjöterritorium och sitt fiskeområde utan hänsyn till Grisbådalinjen.

I det antydda norska resonemanget har mittlinjen i Oslofjorden spelat en väsentlig roll, vilket i och för sig gett anledning till svårigheter eftersom det är möjligt att med olika utgångspunkter konstruera ett flertal linjer som alla med visst fog kan sägas vara denna mittlinje och dess förlängning i nordöstra Skagerack.

Lösningen av gränsdragningsproblemet har ingen betydelse för det inbördes fiskerättsförhållandet mellan Sverige och Norge så länge nämnda trestatsöverenskommelse den 19 december 1966 är i kraft. Genom denna överenskommelse kommer nämligen fiskegränser utanför 4-milslinjen att sakna relevans för svenska och norska fiskares rätt att fiska i grannlandets kustvatten i Skagerack. Däremot är en lösning nödvändig för att de båda länderna skall kunna fastställa de fiskegränser inom vilka de kommer att hävda fiskejurisdiktionen gentemot andra länder än parterna i 1966 års trestatsöverenskommelse.

I anslutning till förhandlingarna om trestatsöverenskommelsen upptogs de frågor som står i samband med Grisbådalinjen till förnyad behandling. Informella svensk-norska överläggningar ägde rum på tjänstemannaplanet

och på båda sidor bedömdes förutsättningar föreligga för en kompromissuppgörelse.

Förhandlingar mellan regeringsdelegationer har därefter ägt rum i två omgångar, i Oslo den 6 och 7 mars 1967 och i Stockholm den 16 och 17 samma månad. I delegationerna ingick representanter för de närmast berörda departementen, fackmyndigheterna och fiskarorganisationerna. Delegationerna enades om att föreslå sina regeringar en avtalsreglering i form av dels en överenskommelse om avgränsningen av Sveriges och Norges fiskeområden i nordöstra Skagerack, dels en deklaration angående de båda ländernas sjöterritorier i samma vattenområde. Enighet förelåg också mellan delegationerna att den överenskomna gränslinjen mellan fiskeområdena borde beaktas vid de samtidigt förda men ej avslutade förhandlingarna om gränsdragningen på kontinentalsockeln mellan de båda länderna.

Förhandlingsresultatet har därefter godkänts av regeringarna och de av delegationerna utarbetade texterna till de två överenskommelserna har den 5 april 1967 undertecknats i Oslo av Norges utrikesminister och Sveriges sändebud i Oslo.

De båda överenskommelsernas texter på svenska och norska samt en karta torde få fogas vid statsrådsprotokollet i detta ärende som bilagor 1—3. Till kartan har överförts de punkter och gränslinjer som illustrerats på de till överenskommelsernas originaltexter hörande sjökorten.

Departementschefen

Överenskommelsen och deklarationen är att betrakta som skilda delar av en och samma avtalsreglering. Den förra är begränsad till den aktuella situationen och gör det möjligt för staterna att i samband med den förestående utvidgningen av fiskeområdena fastställa klara gränser för dessa i det berörda vattenområdet. Deklarationen däremot tar sikte på en eventuell framtida situation då folkrättens regler och de nationella intressena ger anledning till en utflyttning också av de nu hävdade territorialgränserna. Det nära sambandet mellan överenskommelsen och deklarationen kommer till uttryck bl. a. i bestämmelserna om ikraftträdandet. Enligt dessa träder deklarationen i kraft samtidigt med överenskommelsen när ratifikationsinstrumenten utväxlas beträffande den senare. Ingendera kan således försättas i kraft skild från den andra.

Vad gäller innehållet i de två överenskommelserna får jag hänvisa till texterna och nämnda karta. I *art. 4* i överenskommelsen om fiskeområdena har fastställts ett triangulärt vattenområde (triangeln A—B—C på kartan), som ligger helt innanför en 12-milslinje dragen med utgångspunkt från de norska baslinjerna men endast till en mindre del innanför en 12-milslinje dragen parallellt med de svenska baslinjerna. Med svenskt medgivande kan Norge inlemma detta triangulära område i sitt fiskeområde på villkor, enligt *art. 6*, att svenska fiskare får fiska i området utan att vara underkas-

tade norsk jurisdiktion under en tid av minst 95 år. Arrangemanget, som godtagits av representanter för den närmast berörda svenska fiskarorganisationen, har den fördelen att fisket i området förbehålles de svenska och norska fiskarna samt de danska så länge de senare åtnjuter rättigheter enligt trestatsöverenskommelsen. Områdets särställning kommer indirekt till uttryck i deklARATIONEN. Därav följer nämligen att området skall förbli internationellt vatten i alla andra hänseenden än vad som gäller fiskejurisdiktionen.

Avtalsregleringen innebär att båda parterna gjort avsteg från sina tidigare hävdade uppfattningar om tolkningen av 1909 års skiljedom. Grisbådalinen har getts full verkan till den punkt där den skär den norska territorialgränsen, dvs. en punkt som ligger väster om vissa av de förut antydda alternativa mittlinjerna i det berörda vattenområdet och öster om andra. Även väster om denna punkt har Grisbådalinen påverkat gränsdragningen men denna har här skett främst med beaktande av olika intressesynpunkter. Deklarationens begränsningslinjer för sjöterritorierna har sålunda tillkommit för att båda staterna i görligaste mån skall tillförsäkras fritt tillträde från sina sjöterritorier till det fria havet och fiskegränserna har som nämnts fått sin sträckning för att bäst tillgodose gemensamma fiskeintressen.

Twistefrågan om tolkningen av 1909 års skiljedom har genom överenskommelserna lösts för att reglera fisket i området men samtidigt elimineras därigenom risken för att gränsfrågan måste hänskjutas till ett internationellt forum för avgörande. Avtalsregleringen har tillkommit i en anda av samförstånd och får anses utgöra en rimlig avvägning av svenska och norska intressen.

Under återopande av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen att

godkänna *dels* överenskommelsen den 5 april 1967 om avgränsningen av Sveriges och Norges fiskeområden i nordöstra Skagerack, *dels* deklARATIONEN den 5 april 1967 angående Sveriges och Norges sjöterritorier i samma vattenområde.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Britta Gyllensten

Bilaga 1

**Överenskommelse om avgränsningen
av Sveriges och Norges fiskeområden
i nordöstra Skagerack**

Regeringen i Konungariket Sverige och regeringen i Konungariket Norge,

som funnit önskvärt att reglera vissa spørsmål som uppstår om ettdera eller båda länderna utflyttar sina fiskegränser,

och som övervägt frågan om tillämpningen av den internationella skiljedomen den 23 oktober 1909 angående fastställandet av en del av sjögränsen mellan Sverige och Norge,

har, såvitt gäller avgränsningen av fiskeområdena i nordöstra Skagerack, enats om följande:

Artikel 1

Till grund för avgränsningen av de svenska och norska fiskeområdena i nordöstra Skagerack skall ligga bl. a. följande tre punkter:

1. Den punkt (härefter betecknad som punkt A) där gränslinjen enligt 1909 års skiljedom träffar den yttre gränsen för Norges sjöterritorium dragen på ett avstånd av en geografisk mil (7 420 meter) från den norska baslinjen sådan denna bestämts i Kgl. resolusjon av 18. juli 1952 om fiskerigränsen syd for Træna (Norsk Lovtidend, 1952, 2. avd., side 824 flg).

2. Den östligaste brytpunkten (härefter betecknad som punkt B) på en linje dragen på ett avstånd av 12 nautiska mil från nämnda norska baslinje.

3. Skärningspunkten (härefter betecknad som punkt C) mellan en linje dragen på ett avstånd av 12 nautiska mil från nämnda norska baslinje och en linje dragen på ett avstånd av 12 nautiska mil från den svenska baslinjen sådan denna be-

**Overenskomst om avgränsningen
av Norges og Sveriges fiskeriområder
i det nordøstlige Skagerak**

Regjeringen i Kongeriket Norge og regjeringen i Kongeriket Sverige,

som har funnet det ønskelig å regulere visse spørsmål som oppstår om ett eller begge land utvider sine fiskerigränser,

og som har overveiet spørsmålet om anvendelsen av den internasjonale voldgiftsdom av 23. oktober 1909 angående fastsettelsen av en del av sjøgränsen mellom Norge og Sverige,

er, for så vidt gjelder avgränsningen av fiskeriområdene i det nordøstlige Skagerak, blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Til grunn for avgränsningen av de norske og svenske fiskeriområdene i det nordøstlige Skagerak skal ligge bl. a. følgende tre punkter:

1. Det punkt (heretter betegnet som punkt A) der grenselinjen i henhold til voldgiftsdommen av 1909 skjærer den ytre grense for Norges sjöterritorium trukket i en avstand av 1 geografisk mil (7 420 meter) fra de norske grunnlinjer som er fastsatt i Kgl. resolusjon av 18. juli 1952 om fiskerigränsen syd for Træna (Norsk Lovtidend, 1952, 2. avd., side 824 flg).

2. Det østligste brekkpunkt (heretter betegnet som punkt B) på en linje trukket i en avstand av 12 nautiske mil fra de nevnte norske grunnlinjer.

3. Skjøringspunktet (heretter betegnet som punkt C) mellom en linje trukket i en avstand av 12 nautiske mil fra de nevnte norske grunnlinjer og en linje trukket i en avstand av 12 nautiske mil fra den svenska baslinje som er fastsatt i Kungl. kun-

stämts i Kungl. kungörelsen den 3 juni 1966 med närmare bestämmelser om beräkningen av Sveriges sjöterritorium (Svensk författningssamling nr 375).

Positionerna för de tre punkterna har definierats i förhållande till European Datum (Första utjämning 1950) och är:

för punkt A:

58° 53' 34,0'' N, 10° 38' 25,0'' O

för punkt B:

58° 46' 32,5'' N, 10° 16' 05,3'' O

för punkt C:

58° 45' 41,3'' N, 10° 35' 40,0'' O

Artikel 2

Sverige har intet att invända mot att Norge utvidgar sitt fiskeområde intill en rät linje (kompasslinje) mellan punkterna A och B. Icke heller motsätter sig Sverige att Norge väster om denna linje utvidgar sitt fiskeområde intill en linje dragen på ett avstånd av 12 nautiska mil från den norska baslinjen sådan denna bestämts i nämnda Kgl. resolusjon av 18. juli 1952.

Artikel 3

Norge har intet att invända mot att Sverige utvidgar sitt fiskeområde intill

dels gränslinjen enligt 1909 års skiljedom mellan den västligaste punkten på den yttre gränsen för Sveriges sjöterritorium mot Norge och punkten A,

dels en rät linje (kompasslinje) mellan punkterna A och C.

Icke heller motsätter sig Norge att Sverige söder om sistnämnda linje utvidgar sitt fiskeområde intill en linje dragen på ett avstånd av 12 nautiska mil från den svenska baslinjen sådan denna bestämts i nämnda kungörelse den 3 juni 1966.

görelsen den 3 juni 1966 med närmare bestämmelser om beräkningen av Sveriges sjöterritorium (Svensk författningssamling nr 375).

Posisjonene for de tre punkter er definert i forhold til European Datum (Første utjevning 1950), og er:

For punkt A:

58° 53' 34,0'' N., 10° 38' 25,0'' E.

For punkt B:

58° 46' 32,5'' N., 10° 16' 05,3'' E.

For punkt C:

58° 45' 41,3'' N., 10° 35' 40,0'' E.

Artikkel 2

Sverige vil ikke reise innvendinger mot at Norge utvider sitt fiskeriområde inntil en rett linje (kompasslinje) mellom punktene A og B. Sverige motsetter seg heller ikke at Norge vest for denne linje utvider sitt fiskeriområde inntil en linje trukket i en avstand av 12 nautiske mil fra de norske grunnlinjer som er fastsatt i nevnte Kgl. resolusjon av 18. juli 1952.

Artikkel 3

Norge vil ikke reise innvendinger mot at Sverige utvider sitt fiskeriområde inntil

dels grenselinjen i henhold til voldgiftsdommen av 1909 mellom det vestligste punkt på den ytre grense for Sveriges sjöterritorium mot Norge og punkt A,

dels en rett linje (kompasslinje) mellom punktene A og C.

Norge motsetter seg heller ikke at Sverige syd for sistnevnte linje utvider sitt fiskeriområde inntil en linje trukket i en avstand av 12 nautiske mil fra den svenske basislinje som er fastsatt i nevnte kungörelse den 3 juni 1966.

Artikel 4

Med de inskränkningar som följer av överenskommelsen den 19 december 1966 mellan Sverige, Norge och Danmark om ömsesidig rätt till fiske i Skagerack och Kattegatt och av artikel 6 i förevarande överenskommelse må Norge utöva fiskerijurisdiktion inom det vattenområde som begränsas av räta linjer (kompasslinjer) mellan punkterna A, B och C.

Artikel 5

Positionerna för de i artikel 1 definierade punkterna A, B och C framgår av bifogade sjökort (norskt sjökort nr 202) på vilket också inlagts de i artiklarna 2, 3 och 4 bestämda begränsningslinjerna.

Artikel 6

Om Norge utvidgar sitt fiskeområde till att omfatta det i artikel 4 bestämda vattenområdet, skall Norge även efter utgången av den första giltighetstiden av 35 år för överenskommelsen den 19 december 1966 tillåta svenska fiskefartyg att fritt bedriva fiske inom området utan att vara underkastade norsk lagstiftning och jurisdiktion.

Rätten för svenska fiskefartyg enligt första stycket i denna artikel upphör tre år efter uppsägning dock tidigast 60 år efter utgången av nämnda 35-årsperiod.

Artikel 7

Överenskommelsen skall ratificeras och ratifikationsinstrumenten utväxlas i Stockholm.

Överenskommelsen träder i kraft den dag ratifikationsinstrumenten utväxlas.

Som skedde i Oslo den 5 april 1967 i två exemplar på svenska och norska språken, vilka båda texter äger lika vitsord.

För regeringen i
Konungariket Sverige:

Rolf Edberg

Artikkel 4

Med de innskrenkninger som følger av Overenskomst av 19. desember 1966 mellom Norge, Sverige og Danmark om gjensidig rett til fiske i Skagerak og Kattegat og av artikkel 6 i nærværende overenskomst, kan Norge utøve fiskerijurisdiksjon i det sjøområde som begrenses av rette linjer (kompasslinjer) mellom punktene A, B og C.

Artikkel 5

Posisjonene for de i artikkel 1 definerte punkter A, B og C fremgår av vedlagte sjøkart (norsk sjøkart nr. 202), hvor også de grenselinjer som er fastlagt i artiklene 2, 3 og 4, er inntegnet.

Artikkel 6

Dersom Norge utvider sitt fiskeriområde til å omfatte det i artikkel 4 fastsatte sjøområde, skal Norge også etter utløpet av den første gyldighetsperiode på 35 år for Overenskomsten av 19. desember 1966 tillate svenske fiskefartøyer fritt å drive fiske innenfor dette område uten å være underkastet norsk lovgivning og jurisdiksjon.

Svenske fartøyers rett etter første ledd i denne artikkel opphører 3 år etter oppsigelse dog tidligst 60 år etter utløpet av den nevnte 35 års periode.

Artikkel 7

Overenskomsten skal ratifiseres. Ratifikasjonsinstrumentene skal utveksles i Stockholm.

Overenskomsten trer i kraft den dag ratifikasjonsinstrumentene utveksles.

Utferdiget i Oslo den 5. april 1967 i to eksemplarer i norsk og svensk tekst. Begge tekster har samme gyldighet.

For Kongeriket Norges
regjering:

John Lyng

Bilaga 2

Deklaration angående Sveriges och Norges sjöterritorier i nordöstra Skagerack

Sveriges regering och Norges regering, vilka denna dag med förbehåll för ratifikation träffat överenskommelse om avgränsningen av Sveriges och Norges fiskeområden i nordöstra Skagerack, är eniga om att de, oavsett de regler för utsträckningen av de båda ländernas sjöterritorier som vid varje tidpunkt eljest må gälla, icke utan föregående avtal sinsemellan skall utvidga sjöterritorierna i nordöstra Skagerack utöver här nedan angivna linjer.

Sveriges regering förpliktar sig sålunda gentemot Norges regering att icke utvidga Sveriges sjöterritorium utöver en rät linje (kompasslinje) mellan

den punkt (58° 53' 34,0" N, 10° 38' 25,0" O, motsvarande punkt A i nämnda överenskommelse), där gränslinjen enligt den internationella skiljedomen den 23 oktober 1909 angående fastställandet av en del av sjögränsen mellan Sverige och Norge träffar den yttre gränsen för Norges sjöterritorium dragen på ett avstånd av en geografisk mil (7 420 meter) från den norska baslinjen sådan denna bestämts i Kgl. resolusjon av 18. juli 1952 om fiskerigränsen syd for Træna (Norsk Lovtidend, 1952, 2. avd., side 824 flg), och

skjæringspunkt (58° 45' 41,3" N, 10° 35' 40,0" O, motsvarande punkt C i nämnda överenskommelse) mellan en linje dragen på ett avstånd av 12 nautiska mil från nämnda norska baslinje och en linje dragen på ett avstånd av 12 nautiska mil från den svenska baslinjen sådan denna bestämts i Kungl. kungörelsen den 3 juni 1966 med närmare bestämmelser om beräkningen av Sveriges sjöterritorium (Svensk författningssamling nr 375).

Deklarasjon angående Norges og Sveriges sjöterritorier i det nordøstlige Skagerak

Norges regjering og Sveriges regjering, som i dag med forbehold om ratifikasjon har sluttet overenskomst om avgränsningen av Norges og Sveriges fiskeriområder i det nordøstlige Skagerak, er enige om at de, uten hensyn til de regler for utstrekningen av de to lands sjöterritorier som forøvrig måtte gjelde til enhver tid, ikke uten forutgående avtale seg imellom vil utvide sjöterritoriene i det nordøstlige Skagerak utover de linjer som er angitt nedenfor.

Sveriges regjering forplikter seg således overfor Norges regjering til ikke å utvide Sveriges sjöterritorium utover en rett linje (kompasslinje) mellom

det punkt (58° 53' 34,0" N., 10° 38' 25,0" E., tilsvarende punkt A i nevnte overenskomst), der grenselinjen i henhold til den internasjonale voldgiftsdom av 23. oktober 1909 angående fastsettelsen av en del av sjögränsen mellom Norge og Sverige skjærer den ytre grense for Norges sjöterritorium, trukket i en avstand av en geografisk mil (7 420 meter) fra de norske grunnlinjer, som er fastsatt i Kgl. resolusjon av 18. juli 1952 om fiskerigränsen syd for Træna (Norsk Lovtidend, 1952, 2. avd., side 824 flg), og

skjæringspunktet (58° 45' 41,3" N., 10° 35' 40,0" E., tilsvarende punkt C i nevnte overenskomst) mellom en linje trukket i en avstand av 12 nautiske mil fra de nevnte norske grunnlinjer og en linje trukket i en avstand av 12 nautiske mil fra den svenske basislinje slik som den er fastsatt i Kungl. kungörelsen den 3 juni 1966 med närmare bestämmelser om beräkningen av Sveriges sjöterritorium (Svensk författningssamling nr 375).

Norges regering förpliktar sig på motsvarande sätt gentemot Sveriges regering att icke utvidga Norges sjöterritorium utöver en rät linje (kompasslinje) mellan

ovan nämnda punkt ($58^{\circ} 53' 34,0''$ N, $10^{\circ} 38' 25,0''$ O, motsvarande punkt A i nämnda överenskommelse), där gränslinjen enligt 1909 års skiljedom träffar den yttre gränsen för Norges sjöterritorium, och

den östligaste brytpunkten ($58^{\circ} 46' 32,5''$ N, $10^{\circ} 16' 05,3''$ O, motsvarande punkt B i nämnda överenskommelse) på en linje dragen på ett avstånd av 12 nautiska mil från den norska baslinjen sådan denna bestämts i nämnda Kgl. resolusjon av 18. juli 1952.

Positionerna för de tre punkterna, som definierats i förhållande till European Datum (Första utjämning 1950), framgår av bifogade sjökort (norskt sjökort nr 202) på vilket också inlagts de två begränsningslinjerna.

Denna deklaration träder i kraft den dag utväxling sker av ratifikationsinstrumenten avseende överenskommelsen om avgränsningen av Sveriges och Norges fiskeområden i nordöstra Skagerack.

Som skedde i Oslo den 5 april 1967 i två exemplar på svenska och norska språken, vilka båda texter äger lika vitsord.

För Sveriges regering:

Rolf Edberg

Norges regering forplikter seg på tilsvarende måte overfor Sveriges regering til ikke å utvide Norges sjöterritorium utover en rett linje (kompasslinje) mellom

ovennevnte punkt ($58^{\circ} 53' 34,0''$ N., $10^{\circ} 38' 25,0''$ E., tilsvarende punkt A i nevnte overenskomst), der grenselinjen i henhold til voldgiftsdommen av 1909 skjærer den ytre grense for Norges sjöterritorium, og

det østligste brekkpunkt ($58^{\circ} 46' 32,5''$ N., $10^{\circ} 16' 05,3''$ E., tilsvarende punkt B i nevnte overenskomst) på en linje trukket i en avstand av 12 nautiske mil fra de norske grunnlinjer som er fastsatt i nevnte Kgl. resolusjon av 18. juli 1952.

Posisjonene til de tre punkter, som er definert i forhold til European Datum (Første utjevning 1950), fremgår av vedlagte sjökart (norsk sjökart nr. 202) hvor også de to grenselinjer er inntegnet.

Denne deklarasjon trer i kraft den dag utveksling finner sted av ratifikasjonsinstrumentene angående Overenskomst om avgrensningen av Norges og Sveriges fiskeriområder i det nordøstlige Skagerak.

Utferdiget i Oslo den 5. april 1967 i to eksemplarer i norsk og svensk tekst. Begge tekster har samme gyldighet.

For Norges regering:

John Lyng

